

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 4Csp/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1719200164
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Daxner
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2019:1719200164.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok so sídlom v Pezinku rozhodol sudkyňou JUDr. Ingrid Daxner v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951 so sídlom v Žiline, Hodžova 11, proti žalovanému: S. F., X.. XX.XX.XXXX, V. L. H. XXXX/XXX, štátny občan SR, o zaplatenie 1 872,33 eur s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 934,71 eur a 5% úrok z omeškania ročne zo sumy 1 932,45 eur od 3.5.2019 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, na účet žalobcu A. R. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, Y. Y. J. L. Slovensko a.s.

Súd žalobu vo zvyšku zamietá.

Súd priznáva žalobcovi plný nárok na náhradu trov konania, o ktorej výške nároku rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 18.1.2019, doručenou súdu dňa 23.1.2019, sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1 872,33 eur nezaplatenej istiny, úrok 60,12 eur, úroky z omeškania 0,80 eur, úrok 9,50% ročne z nezaplatennej istiny 1 872,33 eur od 28.12.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania 5% ročne z nezaplatennej istiny 1 872,33 eur od 28.12.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania 5% ročne z nezaplatených úrokov 60,12 eur eur od 28.12.2018 do zaplatenia, nezaplatené poplatky za poistenie 1,46 eur na označený bankový účet a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu skutkovo len stručne odôvodnil tvrdením, že so žalovaným dňa 16.1.2018 uzavrel úverovú zmluvu č. XXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2 000,- eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver s príslušenstvom bol povinný splatiť do 22.12.2025. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli zmluvné a obchodné podmienky a Všeobecné obchodné podmienky, obsahujúce niektoré náležitosti spotrebiteľskej zmluvy o úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov č. 129/2010 Z. z. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil zmluvné povinnosti, prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas, preto na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 27.12.2018 v zmysle §§ 565 a 53 ods. 9 Obč. zákonníka v súlade s úverovou zmluvou a Obchodnými podmienkami a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia opakovaným upozornením zo dňa 22.10.2018. Ku dňu predčasného zosplatenia dňa 27.12.2018 predstavovala dlžná suma 1 994,71 eur: dlžnú istinu úveru 1 872,33 eur /2 000,- eur poskytnutého úveru mínus úhrady žalovaného započítané na istinu 127,67 eur/, dlžné úroky 60,12 eur /dohodnutý v zmluve úrok 9,50% ročne, splatný v rámci anuitných mesačných splátok, vyčíslený do predčasného zosplatenia/, dlžné úroky z omeškania 0,80 eur /zmluvne dohodnutý úrok za omeškanie splátky vo výške 5% ročne v čl. Následky porušenia zmluvných povinností/, dlžné poplatky 60,- eur /za upomienky - 15,- eur za každú, za výzvu na predčasné splatenie úveru 30,- eur, v zmysle Sadzobníka poplatkov, prípadne poplatky za vedenie úverového účtu, účtované na ťarchu úverového účtu/, ktorú sumu si žalobca voči žalovanému v tomto konaní neuplatňuje a 1,46 eur dlžné

poplatky za poistenie schopnosti splácať úver /dohodnuté v zmluve a splatné mesačne spolu s anuitnou splátkou úveru/. Po zosplatnení úveru do podania žaloby žalovaný neuskutočnil žiadnu úhradu. V konaní si ďalej uplatňuje nárok na zmluvný úrok a úroky z omeškania z nezaplatených istín po zosplatnení a úroky z omeškania z nezaplatených úrokov po zosplatnení, s odkazom na tam označené rozsudky krajských súdov v Trenčíne, Banskej Bystrici, Žiline, Nitre, Prešove a v Bratislave /zo dňa 27.3.2018/, ako aj argumentáciu, že navrhovaná legislatívna zmena Občianskeho zákonníka, podľa ktorej „úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov patria dodávateľovi len do uplatnenia práva podľa § 565“ nebola nikdy legislatívne prijatá, ani žiadna iná zákonná novelizácia obdobného obsahu, ktorá by odopierala veriteľovi nárok na zmluvné úroky po zosplatnení dlhu.

3. V žalobe za prostriedky procesného útoku žalobca označil a k žalobe pripojil: žiadosť o poskytnutie a zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16.1.2018, Všeobecné obchodné podmienky, Obchodné podmienky pre úvery občanom, Sadzobník poplatkov, prehľad splácania pred a po predčasnom zosplatnení, stav omeškaných splátok, prepočet úrokov, opakované upozornenie zo dňa 22.10.2018, výzva na predčasné splatenie úveru zo dňa 27.12.2018.

4. Žalovanému bola žaloba s prílohami a výzvou na vyjadrenie doručovaná procesným postupom podľa § 106 ods. 1 písm. a/ C.s.p. a doručená dňom 2.5.2019 /podľa § 111 ods. 3 C.s.p. sa uplatnila fikcia doručenia a to aj keď sa adresát o obsahu zásielky nedozvedel, keďže si žalovaný zásielku, uloženú na pošte od 9.4.2019 v úložnej dobe nevyzdvihol/.

5. K žalobe sa žalovaný nevyjadril, v konaní neprodukoval žiadne prostriedky procesnej obrany, na pojednávanie, na ktoré bol riadne predvolaný /opäť si zásielku nevyzdvihol/ sa nedostavil, vo veci zostal nečinný.

6. Na pojednávaní dňa 30.7.2019 súd vykonal vo veci dokazovanie v neprítomnosti riadne predvolaného žalobcu a žalovaného podľa § 180 C.s.p. /ani jeden nežiadal pojednávanie odročiť z dôležitých dôvodov/ a to oboznámením listinných dôkazov žalobcu, pripojených k žalobe, na základe ktorých zistil nasledovný skutkový stav:

7. Dňa 16.1.2018, na základe písomnej žiadosti žalovaného o poskytnutie spotrebného úveru v súvislosti so zriadením osobného účtu u žalobcu, uzavrel žalobca, ako veriteľ, so žalovaným, ako dlžníkom, zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorou sa žalobca zaviazal poskytnúť bezhotovostným prevodom na účet žalovanému bezúčelový úver vo výške 2 000,- eur za podmienok, uvedených v zmluve, Obchodných podmienkach a Všeobecných obchodných podmienkach. Žalovaný sa v zmluve zaviazal splatiť poskytnutý úver s dohodnutým úrokom, fixným do splatnosti, vo výške 9,5% ročne, v 96 mesačných anuitných splátkach, po 29,76 eur mesačne a poplatok za poistenie schopnosti splácať úver 0,73 eur mesačne, počnúc 22.1.2018, vždy 20. deň v mesiaci. Konečná splatnosť úveru nie je v zmluve uvedená dátumom, zmluva obsahuje uvedenie hodnoty RPMN 14,94%, hodnotu priemernej RPMN ku dňu uzatvorenia zmluvy vo výške 12,19%, celkovú sumu, ktorú musí klient zaplatiť /súčet výšky úveru a celkových nákladov klienta, spojených s úverom/ sumou 2 956,96 eur. Zmluva obsahovala aj uvedenie čísla úverového účtu, na ktorý mal byť úver z inkasného účtu žalovaného splácaný, ako aj uvedenie ďalších nákladov spotrebiteľa, spojených s poskytnutím úveru: poplatok za vklad v hotovosti, za predčasné splatenie úveru, alebo jeho časti, za žiadosť o zmenu podmienok, za výzvu na splatenie úveru /30,- eur/, za potvrdenia a súhlasy, vydané bankou a zmluvné pokuty za omeškanie splátky /15,- eur/ a za omeškanie splátky po upozornení /15,- eur/, ale aj ďalšie zmluvné pokuty / 200,- eur, avšak za porušenie ktorých konkrétnych povinností klientom súdu nie je známe, nakoľko úverová zmluva, žalobcom pripojená k žalobe, nebola kompletná/.

8. Výpis z úverového účtu žalobcu v konaní nepredložil. Podľa ním označeného „prehľadu splácania úveru č. XXXXXX“ /údaj netotožný s číslom úverovej zmluvy/ mal žalovaný do dňa 28.9.2018 splatiť celkovo sumu 247,61 eur, započítanú žalobcom na istinu 127,67 eur, na úrok 114,10 eur, na poistné 5,84 eur. Po predčasnom zosplatnení /27.12.2018/ žalovaný neuhradil nič.

9. Listom zo dňa 22.10.2018 žalobca mal „opakovane upozorniť“ žalovaného na trvajúce porušovanie zmluvných povinností z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, oznámil výšku omeškaných splátok 41,92 eur, uplatnenie zmluvnej pokuty 15,- eur a žalovaného vyzval na zaplatenie celej dlžnej sumy / súčtu týchto súm/ 56,92 eur do 27.10.2018, inak uplatní právo na zaplatenie celej svojej pohľadávky, predstavujúcej aktuálne sumu 1 930,69 eur.

10. Listom zo dňa 27.12.2018 žalobca oznámil žalovanému svoje rozhodnutie o predčasnej splatnosti celého úveru ku dňu 27.12.2018 a vyzval ho na bezodkladnú úhradu celého dlhu vo výške 1 994,71 eur s príslušenstvom.

11. Relevantné doručenie ani jednej písomnosti žalovanému nebolo žalobcom v konaní preukázané / ani len podanie na poštovú prepravu/.

12. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Zák. NS SR č. 513/1991 Zb. /obch. zák./, touto časťou zákona sa spravujú, bez ohľadu na povahu účastníkov, záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere.

13. Podľa § 497 Obch. zák., zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžníka sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 503 ods. 2, 3 Obch. zák., ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote inak do jedného mesiaca, odo dňa keď o ich vrátenie veriteľ požiadala.

15. Podľa § 273 ods. 1 Obch. zák., časť zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky, vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe, alebo k návrhu priložené.

16. Podľa § 2 písm. a/ Zákona NR SR č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení nesk. predpisov, s použ. § 25 ods. 1 Zákona NR SR č. 129/2010 z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

17. Podľa § 4 ods. 1 Zákona NR SR č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení nesk. predpisov, s použ. § 25 ods. 1 Zákona NR SR č. 129/2010 z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

18. Podľa § 53 ods. 1, 2 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

19. Podľa § 54 ods. 1, 2 Obč. zák. zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 488 Obč. zák. záväzkovo-právnym vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie /pohľadávka/ od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

21. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úrok z omeškania; ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. „Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručenú je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručenú najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície. Interpretácia procesných predpisov neprichádza do úvahy. V zmysle týchto, prejav vôle vyjadrený jednostranným právnym úkonom pôsobí od doby, keď dôjde osobe, ktorej je určený. Prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.“ /uznesenie NS SR sp. zn. 5 Cdo 129/2010 zo dňa z 28. 1. 2011/.

23. Podľa § 3 ods. 1 Nar. vlády SR č. 87/1995 v znení Nar. vlády č. 586/2008 Z. z. výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. V danom prípade súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná len v časti a to z nasledovných dôvodov:

25. Z výpisu z obchodného registra žalobcu vyplýva, že žalobca, banka, má v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov. Z uvedeného je nutné vyvodiť záver, že podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. bol žalobca dodávateľom. Žalovaný v zmluvnom vzťahu vystupoval ako fyzická osoba - občan, teda ide o spotrebiteľa, ako to vyplýva z § 52 ods.3 Obč. zák., aj z ust. § 3 ods. 4 zák. NR SR č. 258/2011 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Táto okolnosť z pripojenej zmluvy nevyplýva a žalobca opak tohto postavenia žalovaného ani netvrdil. Ak ide o vzťah dodávateľ a spotrebiteľ, ide o vzťah spotrebiteľský, zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 Obč. zák., vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. K

tomuto záveru dospel súd vyhodnotením obsahu zmluvy a obsahu individuálnych ako aj všeobecných obchodných podmienok, z ktorých vyplýva, že žalobca, ako veriteľ požičal žalovanému finančné prostriedky bezúčelovo, vo výške 2 000,- eur a žalovaný sa ich zaviazal v dohodnutej dobe a dohodnutým spôsobom /v splátkach za dohodnutý úrok/ aj vrátiť. Ide teda o dočasné poskytnutie finančných prostriedkov za odplatu. Z tohto, spolu s okolnosťou, že ide o vzťah veriteľa - dodávateľa a občana - spotrebiteľa, je potom nutné vyvodiť záver,

že ide o vzťah, podliehajúci režimu nielen zákonnej úprave podľa ust. Obchodného zákonníka, ale najmä zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a v prípade, že je to pre spotrebiteľa priaznivejšie, aj z ustanovení Občianskeho zákonníka.

26. Žalobca žalovanému podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 16.1.2018, na základe písomnej žiadosti žalovaného o poskytnutie spotrebného úveru poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 2 000,- eur za podmienok, uvedených v zmluve, Obchodných podmienkach a Všeobecných obchodných podmienkach. Žalovaný sa v zmluve zaviazal splatiť poskytnutý úver s dohodnutým úrokom 9,5% ročne v 96 mesačných anuitných splátkach po 29,76 eur mesačne a poplatok za poistenie schopnosti splácať úver 0,73 eur mesačne, počnúc 22.1.2018, vždy 20. deň v mesiaci. Podľa tvrdenia žalobcu, ktoré žalovaný nespороval, žalovaný nesplácal úver riadne a včas, preto žalobca pristúpil po predchádzajúcom upozornení podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. k predčasnému zosplateniu úveru ku dňu 27.12.2018, podľa § 565 Obč. zák. a to listom zo dňa 27.12.2018. Výška nesplateného úveru /istiny úveru so zmluvne dojednaným úrokom z úveru a sankčným úrokom /za omeškanie splátok/, spolu s neuhradenými poplatkami za poistenie schopnosti splácať úver/ ku dňu 27.12.2018 mala predstavovať sumu 1 994,71 eur, pozostávajúcu z: dlžnej istiny úveru 1 872,33 eur /2 000,- eur poskytnutého úveru mínus úhrady žalovaného, započítané na istinu 127,67 eur/, dlžných dohodnutých zmluvných úrokov za poskytnutie úveru 60,12 eur, dlžných sankčných úrokov za omeškania splátky 0,80 eur, dlžných poplatkov 60,- eur /označené žalobcom v žalobe, že za upomienky 15,- eur za každú a za výzvu na predčasné splatenie úveru 30,- eur, v zmysle Sadzobníka poplatkov, prípadne poplatky za vedenie úverového účtu, účtované na ťarchu úverového účtu/, ktorú sumu si žalobca voči žalovanému v tomto konaní neuplatňuje a dlžných poplatkov za poistenie 1,46 eur. Žalobca sa teda dôvodne domáhal dlžnej sumy do predčasného zosplatenia spolu vo výške 1 934,71 eur /istina úveru 1 872,33 + 60,12 eur dlžné zmluvné úroky + 0,80 eur sankčné úroky za omeškanie + 1,46 eur dlžné poistné/ a v tejto výške súd žalobe, ako dôvodnej, aj vyhovel.

27. Súčasne súd žalovaného zaviazal aj na zaplatenie zákonného úroku z omeškania so splnením dlhu /z prisúdenej sumy 1 934,71 eur/ v zmysle vyššie cit. ust. § 517 Obč. zák. a to odo dňa, nasledujúceho po doručení žaloby v tomto konaní, od 3.5.2019, až ktorú bolo možno považovať v zmysle § 563 Obč. zák. za kvalifikovanú výzvu veriteľa dlžníkovi na splnenie dlhu a jej relevantné doručenie /teda doručenie s právnymi účinkami, predpokladanými zákonom, kedy nastáva počiatok omeškania dlžníka so splnením dlhu/, v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít /R 27/1977/, keďže nebolo žalobcom v konaní preukázané skoršie relevantné doručenie akejkoľvek výzvy na splnenie dlhu /z už predčasne zosplateného úveru s prísl./ žalovanému. Vo zvyšku o zaplatenie príslušenstva z priznanej sumy /nad 5% ročne a za obdobie od 28.12.2018 do 2.5.2019/ súd žalobu ako nedôvodnú, nemajúcu oporu vo vykonanom dokazovaní a právnych predpisoch, zamietol.

28. Vo zvyšku žalobného petitu o zaplatenie zmluvných úrokov 9,5% ročne z istiny od 28.12.2018 do zaplatenia /odplaty za poskytnutý úver/ a úrokov z omeškania 5% ročne z nezaplatených úrokov od 28.12.2018 do zaplatenia, teda nároky žalobcu za obdobie po predčasnom zosplatení úveru, súd žalobu tohto žalobcu, tak ako v mnohých iných obdobných spotrebiteľských sporoch, v ktorých vystupoval ako žalobca, posúdil ako nedôvodnú, nemajúcu oporu v právnych predpisoch, z ktorých vychádza ako ustálená rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít, tak aj aktuálna rozhodovacia prax odvolacieho súdu /že veriteľovi po zmene obsahu úverovej zmluvy patrí už len zákonný úrok z omeškania/; aktuálne Krajského súdu v Bratislave, na ktorú súd v celom rozsahu žalobcu odkazuje. Naposledy vo veciach, vedených na tun. súde pod sp. zn. 4C 9/2019, 4C 185/2013, v ktorých odvolací súd rozsudkami č. 10Co/30/2019 zo dňa 30.5.2019 a 10Co/24/2018 zo dňa 30.5.2019 potvrdil rozhodnutia prvoinštančného súdu, ktorým zamietol žaloby totožného žalobcu v rozsahu zmluvných úrokov z úveru a úrokov za omeškania, za čas po predčasnom zosplatení úveru, poukazujúc na nasledovné: „Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že úrok predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk a práve absentujúci zisk pokrýva veriteľovi úrok, splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že aplikačná prax súdov sa otázkou priznania úrokov za úver po splatnosti pohľadávky a teda popri úrokoch z omeškania, či iných sankciách, už zaoberala, napr. aj v rozhodnutí

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Obo 143/98, na ktoré poukázal v odôvodnení rozsudku aj súd prvej inštancie, v ktorom konštatoval, "že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu /jeho splátok/, keď od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania /§ 369 Obchodného zákonníka/ s tým, že v rozsudkoch súdov sa zmluvné dojednanie povinnosti platiť úroky popri úrokoch z omeškania označilo za obchádzanie zákonného pravidla zakotveného v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka o administratívnom strope úrokov z omeškania /napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Co/182/2011/. Je nutné uviesť, že existujú aj odlišné názory, podľa ktorých dispozitívna norma neobmedzuje dobu na poskytnutie finančných prostriedkov a kým úroky z omeškania sú sankciou, tak úroky sú odmenou za užívanie si peňazí a preto ich treba platiť až do ich vrátenia /napr. rozsudok NS ČR zo dňa 27. 6. 2007, sp. zn. 33Odo 657/2005/, avšak zásadný posun v prejednávanej otázke predstavuje v spotrebiteľských právnych veciach judikatúra Súdneho dvora Európskej únie. Súdny dvor výkladom smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách stanovil zásadné pravidlo pre kvalifikáciu zmluvnej podmienky za nekalú, ak sa odkláňa od dispozitívnych noriem zákona v neprospech spotrebiteľa /napr. C-415/11, AZIZ/, keď „Článok 3 ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že pojem "značná nerovnováha" ku škode spotrebiteľa treba posúdiť na základe analýzy vnútroštátnych právnych predpisov uplatňovaných v prípade absencie dohody medzi zmluvnými stranami s cieľom posúdiť, či a prípadne v akej miere, je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie, než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve. ... na účely určenia, či dôjde k nerovnováhe "napriek požiadavke dôvery /dobrej viery - neoficiálny preklad/", treba preveriť, či predajca alebo dodávateľ, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne, mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s dotknutou podmienkou po individuálnom dojednaní". Zákonodarca opakovane pristúpil k regulácii úverových vzťahov a oficiálne sa kritizuje nadmerný nárast zadlženia obyvateľstva z úverových vzťahov, keď z dôvodovej správy k novele nar. vl. SR č. 87/1995 Z. z., vykonanej nar. vl. č. 586/2008 Z. z. vyplýva, že „Cieľom predkladaného návrhu je doceliť vyváženú právnu úpravu v oblasti sankcií, a tak zamedziť jednej z foriem úžerných praktík v spotrebiteľských veciach. Reaguje sa na sofistikovanejšie a oveľa nebezpečnejšie úžerné praktiky, pri ktorých sa síce nedojednávajú vysoký úrok za poskytnutie peňažných prostriedkov, ale cez množstvo zmluvných pokút a iných sankcií sa ospravedlňuje neprímeraný nárast výšky pohľadávky. Podľa článku 8 Smernice Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, môžu štáty prijať prísnejšie opatrenia za účelom zabezpečenia maximálneho stupňa ochrany spotrebiteľa. Navrhovaná právna úprava bez ujmy pre dodávateľa zabezpečuje jednoduchšie, ale predovšetkým jednotnejšie pravidlá pri sankciách spojených s porušením záväzku spotrebiteľa, keď spotrebiteľské vzťahy nesmú byť zdrojom neprímeraných ziskov...". Je nepochybné, že za úver možno dohodnúť úroky a možno dohodnúť aj obdobie na užívanie finančných prostriedkov /úverové obdobie/. Zákon teda umožňuje dodávateľovi na určitú dobu /do splatnosti/, podľa jeho predstáv, poskytnúť úver a vypýtať si za to dohodnuté úroky. Od začiatku sa prirodzene sledujú úroky na dohodnutú dobu, ktorej koniec završuje tzv. splatnosť úveru. Zo zákonom stanovených dôvodov /napr. nesplácanie úveru/ má dodávateľ tiež právo splatnosť posunúť, avšak niet zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť úroky popri úrokoch z omeškania. Ak úver nie je splatený po splatnosti, zákon priznáva za zadržovanie finančných prostriedkov sankcie, či už zákonné /úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom/, alebo zmluvné /napr. zmluvná pokuta/ s tým, že uvedenej dispozície zákona sa evidentne dotýka dohoda o úrokoch po splatnosti, popri ďalších úrokoch za omeškание a ďalších sankciách, pričom ak evidentne táto dohodnutá konštrukcia indikuje neprímeraný nárast dlhu, zákonite nastupuje otázka povinnosti vykonania súdnej kontroly prijateľnosti takejto dohody /úrokov popri úrokoch z omeškania a ďalších sankciách/. Podľa názoru odvolacieho súdu je nesporné, že taký odklon od dispozície právnej normy, ktorý sleduje úroky popri úrokoch z omeškania, či iných sankciách, je v neprospech žalovaného. Ak by takejto dohody nebolo, zákon by umožňoval žalobcovi uplatniť po splatnosti sankcie úroky z omeškania pri pomerne novom pravidle o administratívnom strope na celkové sankcie zakotvenom v § 3a nar. vlády 87/1995 Z. z., "Ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškание spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškание spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov. Ak sankcie podľa odseku 1 dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie za omeškание spotrebiteľa so

splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa tohto nariadenia vlády. Je evidentné, že úroky popri úrokoch z omeškania, sú nielen odklonom od zákona v neprospech dlžníka, ale vo svojich dôsledkoch odporujú aj kogentnému zákonnému pravidlu. Uplatnený úrok prevyšuje úrok z omeškania a problematická klauzula o úrokoch popri úrokoch z omeškania /po splatnosti/ prima facie potenciálne umožňuje navýšenie dlhu nad výšku poskytnutého úveru v rozpore s ust. § 3a ods. 3 Nar. vl. č. 87/1995 Z. z., pričom od každého veriteľa, konajúceho s odbornou starostlivosťou sa očakáva, že cenu za úver zjednáva na úverové obdobie do splatnosti pohľadávky a preto aj práve cena za úver za úverové obdobie do splatnosti úveru vyjadruje cenu úveru a je teda pojmovo jednoznačne odlišiteľná od sankcií za omeškanie s plnením dlhu spotrebiteľa, pričom v prípade omeškania, nie inštitút ceny úveru, ale inštitúty rôznych sankcií za neplnenie povinností, riešia krízu spojenú s omeškaním. V prejednávanej veci je nesporné, že žalobca sa dovoľáva nárokov na odplatné úroky, ktoré by mu patrili v prípade, ak by bol zachovaný stav zákonnej domnienky, teda trvanie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy za stavu, že veriteľ aj spotrebiteľ budú plniť podľa podmienok a v termínoch, dohodnutých v zmluve, nakoľko však tento stav netrvá, je zrejmé, že došlo k zmene záväzku, ktorá bola privodená omeškaním spotrebiteľa a súčasne predčasným zosplatnením úveru zo strany veriteľa, pričom zmena záväzku logicky prináša aj zmenu pomerov plnenia a aktivuje režim omeškania v spojení s využitím práva podľa a za podmienok § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti je však potrebné rovnako uviesť, že k predčasnemu zosplatneniu záväzku spotrebiteľa došlo konaním veriteľa a teda, bol to veriteľ, ktorý v súvislosti so zmenou /obsahu/ záväzku určil aj režim ďalšieho plnenia záväzku svojím jednostranným adresovaným právnym úkonom. Okrem skutočnosti, že pri plnení záväzku je potrebné za každých okolností vychádzať zo stabilizovaných podstatných náležitostí zmluvy, ktoré sprevádzajú celú existenciu a trvanie záväzku, a to až do času zmeny /obsahu/ záväzku, ktorá predstavuje prekonanie dojednaných podmienok postupného splácania záväzku, považuje odvolací súd za potrebné na doplnenie odôvodnenia prvoinštančného súdu doplniť argumentáciu týkajúcu sa inštitútu predčasného zosplatnenia úveru a jeho právny režim. Predčasné zosplatnenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej istiny z čoho vyplýva, že rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatnenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne /v splátkach/ vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania, patrí veriteľovi úrok, pričom jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa, ide o protiprávny stav, založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru s tým, že s protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením požičanej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Je nutné zároveň uviesť, že úroky za poskytnutie úveru sa na rozdiel od odplaty za akúkoľvek inú odplacnú službu, či kúpu tovaru, odlišujú tým, že plynutím času narastajú /cena za poskytnutú službu narastá/. Dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti spôsobuje, že takéto úroky v skutočnosti navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie do dohodnutej, alebo predčasne vyvolanej, doby splatnosti a zneisťujú sankčný mechanizmus úrokov z omeškania, čím dochádza k obchádzaniu inštitútu iného plnenia na účely aplikácie § 3a ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Z uvedených dôvodov dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania, prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavuje značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu, oproti výške úveru. Niet kogentnej úpravy o úrokoch popri úrokoch z omeškania. Zákon reguluje úroky za úver bez časovej úpravy a preto dohoda o takýchto úrokoch je odklonom od dispozitívnej úpravy a je nielen v neprospech spotrebiteľa, ale vyvoláva hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany a zároveň sa takáto dohoda dostáva do rozporu aj s ustanovením § 3a nar. vl. č. 87/1995 Z. z.

29. K argumentácii žalobcu v žalobe, poukazujúceho na kogentnú povahu ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka s tým, že obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť iba poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania, keď úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, súd uvádza, že žalobcovi súd neuprel nárok na zaplatenie zmluvných ako aj sankčných úrokov /za omeškanie/ za dobu do predčasného zosplatnenia úveru, teda do doby zmeny obsahu záväzku žalovaného, ktorú zmenu vyvolal žalobca jednostranne sám

predčasným zosplatnením úveru. V zmysle ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004 „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva /resp. v znení novely účinnej od 1.3.2010, ktoré mu priznávajú tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa/, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.“. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluvy o spotrebiteľských úveroch sú zmluvami spotrebiteľskými v zmysle ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a berúc do úvahy ust. § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri vyhlásení predčasnej splatnosti môže veriteľ postupovať len v súlade a za podmienok uvedených v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka v prípade každej formy spotrebiteľského úveru (pôžička, úver, odložená platba a iné). Aplikácia ustanovenia § 506 Obchodného zákonníka je vylúčená.

30. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti aj uznesenie ÚS SR IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012. Podstata sťažnosti, vedenej na ÚS SR v označenej veci spočívala v tvrdení o nesprávnej interpretácii a aplikácii platnej a účinnej právnej úpravy súdom prvej inštancie /podľa rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 29C/131/2001-127 zo dňa 12.6.2012 z ustanovenia § 502 a 503 Obch. zákonníka vyplýva, že dlžník je povinný na základe zmluvy o úvere platiť úrok v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov až do doby určenej zmluvou, ako lehota splatnosti úveru. Z odôvodnenia rozsudku NS SR, publikovaného pod R 59/1998 vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania/ a odvolacím súdom /podľa rozsudku KS Prešov sp. zn. 1Co/30/2011-145 zo dňa 30.5.2012, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie, z ustálenej súdnej praxe - uznesenie NS SR sp. zn. 4 Obo 143/98 vyplýva, že dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu /jeho splátok a od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania/. Záver NS SR je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi úverového vzťahu. Úroky z úveru v čase po splatnosti celého úveru nie je možné priznať pokiaľ tu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania, ako vyplýva z cit. uznesenia NS SR sp. zn. 4 Obo 143/98/, ktorú sťažnosť v uvedenej veci ÚS SR odmietol so záverom, že nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné, alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu a výklad odvolacieho súdu k danej problematike považoval za ústavne akceptovateľný

31. Na tomto mieste súd dáva do pozornosti aj Uznesenie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 101/2016-9 zo dňa 17.2.2016, podľa ktorého je ústavne akceptovateľná súdna prax, ktorá zastáva názor, že právna úprava, chrániaca spotrebiteľa, odôvodňuje aplikáciu tých ustanovení v duálnom režime podľa Obchodného aj Občianskeho zákonníka, ktoré by mohli byť v určitej konkrétnej situácii výhodnejšie pre spotrebiteľa s tým, že aj podľa novely Občianskeho zákonníka /§ 52 ods. 2/ sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva.

32. Na záver súd dáva do pozornosti aj Stanovisko Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Bratislave k otázke platenia zmluvných úrokov z úveru po zosplatnení spotrebiteľského úveru č. 1/2019: „ V prípade plnenia zo spotrebiteľského úveru, zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia úveru veriteľovi nepatrí. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, vzniká iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi /rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co 56/2018 zo dňa 28. 2018/.

33. Lehota pre žalovaného na splnenie uloženej povinnosti na plnenie je 3 dni /§ 232 ods. 3 veta prvá C.s.p./ odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

34. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1,2 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní čo do dlžnej istiny a vyčíslených úrokov /zmluvného a z omeškania do predčasnej splatnosti/ celkom úspešný. „Pre pomerné rozdelenie trov konania je rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatnenej istine bez príslušenstva, ak príslušenstvo /úrok z omeškania/ navrhovateľ nevyčísli vo svojej žalobe“ /uznesenie NS SR 6Obo 243/2007 zo dňa 27.11.2008/.

33. O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník /§ 262 ods. 2 C.s.p./.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Pezinok.

Podľa § 127 C.s.p., ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 363 C.s.p., v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak /§ 232 ods. 2 C.s.p./.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.